

днешната пречиста дѣва Маріа, какъ трѣбъ да мыслиме? нали трѣбъше този боговъѣстимый кикотъ да не изгнѣе като дробните челоуѣци въ землатъ. И ако останѣше тѣ въ землатъ до общото възкресеніе, какъ можаше да тзрпн Исусъ Христосъ нейный единородный сынъ, който прѣа отъ нея тѣло и сѣ роди? Но трѣбъше да възкресни, какъкото предрече Давидъ. Воскресни господи въ покой твой, ты и кикотъ скѣтѣины твоѣа. И както сѣ чѣдѣхъ блаженните дѣши на нейното вознесеніе, и сѣ питахъ: коѣ е тѣзи дѣто иди отъ землатъ прославленна и дѣшевно и тѣлесно, и сѣ посрѣща и подемка отъ сына си со слакъ. За това сѣ чѣди сватый дамаскинъ и дѣма: какъ сватая дѣва Маріа подиръ рожденіето си е дѣва, и подиръ смертъта си жива, което умъ челоуѣчески не можи да постигни; зашто на бога е сичкото възможно.

Ето зашо сѣ радваме днешъ и веселиме: зашто сѣ преселила днешъ на небото божіата майка, сѣ дѣшатъ и сѣ тѣлото, за това и нѣи имаме надеждъ какъ и нашето тѣло не ще да остане кѣчно въ землатъ, зашто е едно естество съ нейното: но ще сѣ свире съ дѣшатъ и ще възкресни. И ще живѣе, както е жива сега и тѣа и царѣва при сына си, комото сѣ моли богъ за сичките наши потребности. Зашто когато премѣдрый Соломонъ не сѣ отрекалъ отъ молбыте на майкѣ си, то и Христосъ не ще да сѣ отрече, отъ прешеніатъ на своата майкѣ, само ако не ѣ возеранѣтъ нашыте грѣхове. Царъ Александръ писалъ нѣкога на Антипатра, и дѣмалъ: не знашь ли чи една сълза на майкѣ ми, можи да заглади сичките твои грѣхове.

Тѣи сѣщо една рѣчь на божіатъ майкѣ можи да заглади сичките наши грѣхове, само нѣи ако сѣ покаеме и ако поискаме помощъ отъ нея и тѣа е готока да помогни намъ зашто дѣхъ сватый дѣма: чи тѣа е пастиръ на грѣшныте. За тѣи тѣа не оставя насъ никога, само нѣи да не сѣ отдалечаваме отъ нея, но сѣкога сѣ вѣрѣ и надеждъ да припадемъ на нея, какъкото нѣи учи свѣтата церква, и да дѣмаме: владичице помогни намъ: зашто потънкаме отъ многото наши грѣхове: не ни врѣщай праздни отъ твоатъ помощъ: зашто подиръ бога тебе имаме надеждъ. Съ твоеото представелство и сѣ владатъта на твоо сынъ, чакаме и сѣ надѣкаме да влезнеме въ онаѣ небеснѣ слакъ при тебе, гдѣто ще славиме бога со сичките неговы избраници. Емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминъ.